

MATANA & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Law Firm

Odvjetnici Maroje Matana / Mirka Babić Delić / Matija Barić / Bruno Gašparović

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb

Vaš znak: St-3513/2016-93

Naš znak: P-115 (04/02)

Zagreb, 18.12.2024.g.

Stečajni
upravitelj: DUŠKO KORUGA iz Zagreba, Ilica 129, OIB: 40565203589, zastupan
po odvjetnici Mirki Babić Delić, članu Odvjetničkog društva Matana &
Partneri d.o.o., Zagreb, Amruševa 7/3

Ž A L B A

putem e-kom
punomoć
prilog

stečajnog upravitelja protiv rješenja
Trgovačkog suda u Zagrebu od
03.12.2024.g., posl. br. St-3513/2016-93

I.

Stečajni upravitelj u ovome je postupku za zastupanje ovlastio odvjetnicu Mirku Babić Delić, člana Odvjetničkog društva Matana & Partneri d.o.o., Zagreb, Amruševa 7/3 pa stoga ljubazno moli sud sva pismena dostavljati na adresu punomoćnika.

II.

Nadalje, na oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 03.12.2024.g. objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 03.12.2024.g., posl. br. St-3513/2016-93 (dalje u tekstu „Rješenje“), kojim se pod točkom I. izreke stečajni upravitelj razrješuje dužnosti u stečajnom postupku nad dužnikom GODEC-BETON d.o.o., dok se točkom II. imenuje novi stečajni upravitelj.

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj u otvorenom roku podnosi žalbu na gore navedeno Rješenje iz svih zakonom dopuštenih razloga.

III.

Stečajni upravitelj prvenstveno ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u odnosu na rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g., KLASA: UP/I-133-04/15-01/317, Ur. br.: 514-03-03-01/01-24-62.

Naime, iako je u izreci toga rješenja navedeno kako se stečajni upravitelj udaljuje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja „do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka pokrenutog temeljem optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Puli Kis-DO-3/2023“, u njegovu obrazloženju (stranica prva, pasus drugi obrazloženja) navodi se sljedeće:

„Dana 18. ožujka 2024. u ovom Ministarstvu zaprimljen je dopis Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: Su-Ukp-4961/2024 od 18. ožujka 2024., u kojem se navodi da se protiv Duška Koruge vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti, odnosno da je doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage odnosno podignuta optužnica nakon istrage: Kis-DO-3/2023 Županijsko državno odvjetništvo Pula zbog kaznenog djela iz čl. 246/2 KZ/11, koje se odnosi na kaznena djela protiv gospodarstva – zloupotreba povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. Kaznenog zakona.“

D o k a z: Rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od Klasa : UP/I-133-04/15-01/317, Ur. br.: 514-03-03-01/01-24-62, 18.03.2024.g., u prilogu

Dakle, uvidom u rješenje Ministarstva pravosuđa, na koje se poziva naslovni sud prilikom donošenja ovdje pobijanog Rješenja, razvidno je kako niti Ministarstvo pravosuđa, a niti ovdje prvostupanjski sud, nisu utvrdili da li je protiv stečajnog upravitelja doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage, ili je podignuta optužnica nakon provedene istrage, pa je stoga prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, kada navodi da je protiv stečajnog upravitelja podignuta optužnica.

Naime, niti u ovom spisu, niti u postupku koji je provelo Ministarstvo pravosuđa, niti iz samog rješenja Ministarstva pravosuđa, ne može se nedvojbeno i nesporno utvrditi da je protiv stečajnog upravitelja podignuta optužnica.

Navedeno je bitno iz razloga što je važećim odredbama Zakona o kaznenom postupku, člankom 17. stavkom 2. propisano sljedeće:

„(2) Kad je propisano da pokretanje kaznenog postupka ima za posljedicu ograničenje određenih prava, te posljedice, ako zakonom nije drukčije određeno, nastupaju potvrđivanjem optužnice, a za kaznena djela za koja je propisana kao glavna kazna novčana kazna ili zatvor do pet godina, od dana kad je donesena osuđujuća presuda.“

Stoga, obzirom da prvostupanjski sud nije nedvojbeno utvrdio da je protiv stečajnog upravitelja potvrđena optužnica, niti se to može utvrditi iz rješenja Ministarstva pravosuđa o udaljenju stečajnog upravitelja od obavljanja dužnosti, to sukladno citiranoj odredbi Zakona o kaznenom postupku, a u vezi s odredbama Stečajnog zakona, ne mogu nastupiti posljedice ograničavanja prava stečajnog upravitelja, barem ne dok prvostupanjski sud nedvojbeno i izvan svake sumnje ne utvrdi da je protiv stečajnog upravitelja potvrđena optužnica.

IV.

Neovisno o prethodno navedenom, pogrešno je prvostupanjski sud utvrdio da bi postojanje rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. predstavljalo važan razlog za razrješenje stečajnog upravitelja. Naime, posljedica tog rješenja je isključivo udaljenje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja u novim stečajnim postupcima, na način da stečajni upravitelj neće biti biran za stečajnog upravitelja u novim postupcima, međutim ovlašten je obavljati dužnost stečajnog upravitelja u postupcima koji su u tijeku.

Drugim riječima, rješenjem Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. ne dira se u stečeni status stečajnog upravitelja pa se stoga ono ne može smatrati opravdanim razlogom za razrješenje stečajnog upravitelja u ovome stečajnom postupku.

S tim u vezi, jasno se ističe i načelo presumpcije nevinosti koje je temeljno načelo kaznenog postupka te kaznenog prava pa je stoga sasvim razvidno da stečajni upravitelj neosnovano

trpi posljedice samo zbog činjenice koja nije niti točno utvrđena (je li doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage ili je podignuta optužnica nakon istrage?).

V.

Imajući u vidu sve navedeno, stečajni upravitelj smatra i kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primijenio materijalno pravne odredbe, ocjenjujući postojanje rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. „drugim važnim razlogom“, a temeljem članka 91. stavka 2. SZ15.

Člankom 91. stavkom 2. SZ 15 propisano je kako sud može po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja i prije isteka roka iz st. 1. ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupi po nalogu suda.

U konkretnom slučaju, prvostupanjski sud donosi pobijano rješenje i razrješuje stečajnog upravitelja iz „drugih važnih razloga“, pri čemu drugim važnim razlogom smatra rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g., za koje paušalno i bez dostatnog obrazloženja navodi kako ono „svakako potpada pod važne razloge koji utječu na mogućnosti obavljanja stečajno upraviteljske službe, a onda posljedično i na sam stečajni postupak“.

Ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda u potpunosti je paušalno i proizvoljno te Naslovni sud nije dostatno obrazložio svoje navode odnosno izneseni stav pa se u tom pogledu obrazloženje Rješenja ne može se ispitati, čime je počinjena bitna povreda parničnog postupka.

VI.

Nadalje, prvostupanjski sud pod točkom 6. obrazloženja navodi kako stečajnog upravitelja nije pozvao da se očituje jer navodeći

„Sud nije pozivao stečajnog upravitelja na očitovanje, obzirom je stanje spisa takvo da nedvojbeno ukazuje na postojanje objektivne zapreke u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja, a sve prema Rješenju od 18. ožujka 2024. godine“

Naime, učinak takvog rješenja Ministarstva očigledno nije izričito propisan zakonom, međutim, prvostupanjski sud činjenično stanje veže uz pravni standard „drugi važni razlozi“, pa pogrešnom primjenom tog pravnog standarda i tumačenjem odredbe članka 91. Stečajnog zakona donosi pobijano Rješenje.

Stoga se ističe kako je upravo iz gore navedenog činjeničnog stanja te pravnoj prirodi rješenja o udaljenju stečajnog upravitelja (koje ne utječe na njegov status stečajnog upravitelja), jasno kako je prvostupanjski sud povrijedio odredbe Stečajnog zakona kada je odlučio donijeti odluku bez prethodnog izjašnjenja stečajnog upravitelja.

Uz to, stečajni upravitelj ističe i dikciju predmetnog članka 91. st. 2. SZ15 koji navodi da će sud razriješiti dužnosti stečajnog upravitelja

„ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupi po nalogu suda.“

Polazeći od tumačenja navedenih odredbi, razvidno je da je zakonodavac ponajviše pažnju dao situacijama kada stečajni upravitelji svoje dužnosti ne obavlja uspješno (u tom postupku), dok se kao primjer drugih važnih razloga navodi ne postupanje po nalogu suda (u tom postupku).

Stoga, uzimajući u obzir takvu odredbu, ona bi se trebala tumačiti na način da bi drugi važni razlozi morali postojati upravo zbog ponašanja stečajnog upravitelja u ovome postupku, dok nesporno u ovome postupku takvog ponašanja stečajnog upravitelja nije bilo. Stoga je i ovdje prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona i razriješio stečajnog upravitelja.

Dakle, na taj način je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona te donio nezakonito rješenje.

VII.

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu stečajnog upravitelja te ukine rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 03.12.2024.g., posl.br. St-3513/2016-93.

Duško Koruga,
po punomoćniku